

[Mølgaard.]

får brug for at følge med i. Tallet 16 er Industrirådets udredningsudvalgs tal. Man må vel tro på Industrirådets tal, uanset at man måske ikke helt kan tro på rigtigheden af deres konklusion, hvis det gælder en hensyntagen til det danske erhvervsliv.

For så vidt angår udstedte patenter, har man jo også i en virksomhed, der producerer varer, der ikke er patentérbare, brug for at følge med i disse, og kommer Europapatentet til virkelighed, er der jo tale om, at man må følge med i en papirstrøm, hvor tingene kun er udformet på engelsk, tysk og fransk, for i begge tilfælde skal vi gange med en faktor 16. Men i betragtning af, at tingene kun er udformet på engelsk, tysk og fransk, og i det ene tilfælde endda kun på ét af sprogene, nemlig i fremsættelsesfasen, er det næppe overdrevet at sige, at arbejdsbyrden for danske virksomheder bliver 50 gange så stor ved at følge med i den papirstrøm, der kommer. Det kan næppe være det, virksomhederne har brug for, men hvis nogen her i salen tror det, så forstår jeg godt, at de kan støtte disse forslag.

Hvis danske virksomheder, som har såvel kapital- som markedsmæssige interesser i at opnå et Europapatent, ønsker et Europapatent, kan de jo opnå dette, uden at vi behøver at ratificere, nøjagtig som en japansk, en amerikansk eller en norsk virksomhed kan det. Ingen, siger og skriver nul, danske interesser opfyldes da i særlig grad ved, at vi ratificerer. Og nordiske interesser? Ja, en nordisk fællesløsning på patentlovsområdet, som der er tradition for, er der i hvert fald ingen udsigt til, hvis vi ratificerer, men begrundet håb om, hvis vi lader være.

Det kan ikke nægtes, at vor tiltræden af konventionerne kan være til glæde for nogle store, magtfulde, multinationale koncerner i udlandet, men vi kommer rigtignok også til at betale dyrt for at glæde dem, og det er vel i grunden sådan, at de fleste af os føler, at vi bøsser nok til deres formål i forvejen.

Det er skæbnesvangert for vort erhvervsliv, hvad man her lægger op til fra regeringens side. Hvorfor skal vi dog blotte vor småindustri over for giganterne udenfor, når det intet formål tjener? Vort lands råstoffer begrænser sig stort set til en jord, som vi har lagt åben over for udenlandsk spekulation, og så en arbejdskraft, hvis kvalifikationer ikke er, at den

er billig, tværtimod, men at den er kvalificeret, så kvalificeret, at den er prisen værd og kan opretholde sig i konkurrencen, bare den får rimelige arbejdsbetingelser til at udfolde idé og talent.

Et ordentligt nationalt patentvæsen hører med til de ting, der kan bringe idérigdom, teknologisk viden og håndværksmæssig kunnen i det ønskværdige samarbejdsmonter, der skaber resultater, der kan bære. Vort land rummer mange idérige opfindere og megen teknologisk viden og håndværksmæssig kunnen. Masser af vore virksomheder er ikke på noget gigantplan, men lever trods alt sundt og godt og har patenter på deres eksistensgrundlag, danske patenter. Det hører med til baggrunden for, at vi kan klare os herhjemme. De fleste af disse virksomheder vil ikke udtage patenter, hvis de tvinges til at udtage dem som Europapatenter. De vil være afskåret fra at klare de store omkostninger, som det vil pålægge dem, og de vil da være prisgivet. Vi vil da prisgive det, som har opretholdt vort høje stade konkurrencemæssigt set og vor høje levestandard relativt set i Europa. Hurtigheden i nyhedsundersøgelserne her i landet, som vort effektive patentdirektorat har skaffet os, vil gå fløjten i i den europæiske gigant. Det kan man være nogenlunde overtydet om.

Sprogkravet, dette, at man fraviger, at hvad der kan blive absolut ubetinget noget, man må rette sig efter i alle danske virksomheder, skal være udstedt på dansk, inden det kan stilles som krav til disse virksomheder, det, at regeringen er på vej til at forlade dette, anser jeg for absolut alvorligt, selv om jeg kan være enig med regeringen i, at det måske ikke tjener det store formål at sikre sig de 10 år frem i tiden, hvor der overhovedet er håb om at sikre sig, for om 10 år kan vi ikke sikre os længere, så klapper fælden uvægerligt i, sådan at vi da må indrette os på, at hvis ikke vi kan tysk, engelsk og fransk, hvis ikke vi behersker samtlige disse tre sprog, så sækker vi agterud og bliver en udprovins i Storeuropa.

Jeg vil gerne udtrykke anerkendelse over for patentbureauorganisationerne, der har talt ihærdigt imod ratifikationen, selv om det er forudseligt, at bureauerne får meget mere at nusse med, hvis vi får Europapatentet med dansk tiltræden. Vi oplever ofte, at interesseorganisationer henvender sig til partier og folketingsudvalg, men så at sige aldrig, uden at det